

pro různé ročníky a úrovně. Školy nabídky často využívají jako zpětnou vazbu k výstupům žáků. Toto testování ale nemůže být využito k monitorování systému, protože testování probíhá pouze v některých školách, testy nejsou propojeny s rámcovými vzdělávacími programy a podmínky administrace nejsou ve všech školách stejné. Například v Moravskoslezském kraji místní samospráva ve spolupráci s Ostravskou univerzitou zadávají standardizované testy z českého jazyka, matematiky a cizího jazyka žákům 10. a 12. ročníku (1. a 3. ročník střední školy), kterých se účastní převážná většina středních škol. Výsledky standardizovaných testů jsou zasílány školám, ale nejsou zveřejňovány. Hlavním účelem těchto testů je poskytnout zpětnou vazbu školám a učitelům, a tak zlepšit učení ve školách, ale výsledky mohou být používány krajskými úřady při hodnocení ředitelů škol.

Další národní projekt, který má potenciál přispět k hodnocení na úrovni systému, jsou zkoušky při ukončování středního vzdělávání. Jak bylo popsáno v kapitole 3, jedná se o maturitní zkoušky a závěrečné zkoušky s výučním listem. V minulosti odpovídaly za organizaci a hodnocení těchto zkoušek jednotlivé školy. Vzhledem k tomu, že kritéria hodnocení i jejich užití se mohou v jednotlivých školách lišit, výsledky maturitních zkoušek nejsou spolehlivým údajem o hodnocení vzdělávacího systému jak na národní úrovni, tak na úrovni krajů. V roce 2011 byla zavedena společná standardizovaná část maturitní zkoušky pro školy (viz kapitola 3). Celkově lze říci, že tato standardizovaná zkouška má potenciál stát se nástrojem hodnocení vzdělávacího systému a může sloužit k porovnání rozdílů výkonnosti mezi školami. Zde je na místě také uvést, že pro střední odborná učiliště byla zpracována společná zadání standardizované zkoušky, takže i zde je dosaženo jisté úrovně standardizace (viz kapitola 3).

Klasifikace žáků v sumativním hodnocení učiteli není školami zveřejňována a v žádném případě nemůže poskytovat spolehlivou informaci o výkonu žáků na národní ani krajské úrovni, protože existuje jen malá pravděpodobnost, že klasifikace je srovnatelná mezi jednotlivými učiteli i mezi školami (viz kapitola 3).

Indikátory na úrovni systému

Pro účely monitorování systému je shromažďováno množství demografických, administrativních a dalších dat. MŠMT prostřednictvím Ústavu pro informace ve vzdělávání (ÚIV) shromažďuje statistické údaje ze státních a soukromých škol. Školy pravidelně odesílají ÚIV data ve standardizovaném formátu. Tyto soubory dat obsahují informace o žácích (počet, způsob přijetí, absolventi, ukončení studia, věk, pohlaví, přerušení ročníku nebo jeho opakování), o učitelích (počet, věk, pohlaví, vyučované předměty, dosažené vzdělání, odměňování) a o školách (počet, typ, stupeň vzdělávání, počet tříd, užití IT, poradenství). ÚIV shromažďuje informace o financování škol a školských zařízení, ale nesbírá data přímo od škol. Všechna tato data jsou shromažďována v databázi ÚIV a zveřejňována na webových stránkách spolu s agregovanými daty a časovými řadami. ÚIV také provádí *ad hoc* průzkumy a šetření vzdělávací soustavy. Příkladem je projekt rychlých šetření, kterými sbírá názory ředitelů škol na aktuální otázky.

MŠMT prostřednictvím ÚIV shromažďuje statistická data popsaná výše a zveřejňuje je spolu s indikátory vzdělávání. Výroční *statistická ročenka vzdělávání* obsahuje údaje o věku žáků, přijímání ke studiu, o přestupech a ukončení studia (podle stupně vzdělávání, typu školy, pohlaví, zřizovatele a kraje), o počtu učitelů a odměňování (podle stupně vzdělání, typu školy, pohlaví, vyučovaného předmětu, zřizovatele a kraje), o počtu škol a tříd (podle stupně vzdělání, druhu, zřizovatele a kraje), o využití poradenských služeb, o výuce cizích jazyků a užití IT ve výuce v daném školním roce. Ročenka také uvádí